



“De subsidieregeling anonieme e-mental health is een voorbeeld van alle regelingen die wij als oliemannetje van de zorg uitvoeren”

Hoe pakken de adviezen, richtlijnen, handreikingen of standpunten van het Zorginstituut in de praktijk uit? In hoeverre sluit dat wat ‘aan het bureau’ is bedacht aan op de dagelijkse praktijk ‘aan het bed’? **Deze keer de subsidieregeling anonieme e-mental health.**

Tekst Edith Bijl

Beeld Ron Zwagemaker en De Beeldredactie | Jaap Schaaf

aan het *bureau*

Johan Knollema is adviseur bij het **Zorginstituut.**

“De subsidieregeling anonieme e-mental health is een van de vier subsidieregelingen die het Zorginstituut uitvoert. De andere drie zijn ADL-assistentie, Samen Beslissen en Veelbelovende Zorg. Van het Zorginstituut is vooral bekend dat het zich bezighoudt met het basispakket en de kwaliteit van zorg. Minder bekend is dat we ook subsidieregelingen uitvoeren. Daarin zijn we een soort oliemannetje van de zorg: daar waar het zorgsysteem ontoereikend is, kunnen subsidies de oplossing bieden. Dat zie je goed bij de subsidie voor anonieme e-mental health. Mensen durven soms uit angst of schaamte geen professionele hulp in te roepen voor hun verslaving of psychische klachten. Anoniem verleende hulp kan dan uitkomst bieden, maar deze zorg wordt niet door zorgverzekeraars vergoed. Aanbieders van anonieme e-mental health kunnen daarom een beroep doen op deze subsidie.

Het Zorginstituut voert de subsidieregeling sinds 2017 uit. De ggz-instellingen moeten de subsidie elk jaar opnieuw aanvragen. Wij checken dan of de aanvragen aan de voorwaarden voldoen, we verstrekken de subsidie en onderzoeken de effectiviteit van de interventies. Inmiddels hebben we een redelijk vaste groep van tien à twaalf aanvragers. Daarvan houdt ongeveer de helft zich bezig met depressie, elk met zijn eigen methodes en interventies. De andere helft richt zich op specifieke aandoeningen, zoals psychoses en eetstoornissen, of op doelgroepen, zoals slachtoffers van geweldsmisdrijven. Het budget voor deze regeling is 2,1 miljoen euro. Omdat er elk jaar nieuwe aanvragen bij kwamen, konden we in 2021 alle aanvragen voor maar twee derde financieren. De rest moeten aanvragers dus zelf financieren, óf ze moeten het aantal interventies verminderen. Daarom hopen we dat het subsidieplafond komend jaar wordt verhoogd, zodat de aanvragers volledig kunnen voldoen aan de vraag naar deze zorg.”



“Dankzij deze subsidie-regeling hebben we in 2020 aan 2.381 mensen hulp geboden die zij anders niet of nauwelijks hadden gevonden”

aan het *bed*

Johannes Dijkstra is teamleider Chat met Fier van expertise- en behandelcentrum Fier.

“De website www.chatmetfier.nl is voor kinderen, jongeren en volwassenen die te maken hebben (gehad) met een vorm van geweld in afhankelijkheidsrelaties. Denk aan huiselijk geweld, eer-gerelateerd geweld en seksueel geweld. Zij kunnen anoniem online chatten met onze gespecialiseerde hulpverleners. Omdat er bij hen veel gevoelens leven van schuld, schaamte en angst, is hulp vragen moeilijk. Ook een huisartsverwijzing - voorwaarde om ggz- of specialistische hulp vergoed te krijgen - is vaak een onoverkomelijke drempel. Voor hen is de subsidieregeling voor anonieme e-mental health een uitkomst. Dankzij de subsidie kunnen wij hen op een laagdrempelige manier verder helpen. Via de chat lossen we al veel problemen op door (vaak voor het eerst) het gesprek aan te gaan en uitleg te geven over de problematiek. Daarnaast geven we hun inzicht in hoe ze verder kunnen, of verwijzen ze door naar de juiste hulpverlening. Met deze vroegtijdige interventie kunnen we erger voorkomen. We zijn ook 's nachts bereikbaar, een belangrijk moment waarop trauma's en psychische klachten naar boven komen. Zo krijgen onze bezoekers hulp op het moment dat het hun uitkomt en de nood het hoogst is.

In 2020 heeft Chat met Fier 2.381 interventies kunnen doen binnen de subsidie anonieme e-mental health. Dat betekent dat we 2.381 mensen hulp hebben geboden die zij anders niet of nauwelijks hadden gevonden. Zonder de subsidieregeling hadden we deze hulp niet kunnen bieden.

Maar die afhankelijkheid heeft ook een keerzijde. De onzekerheid over de hoogte van de subsidie in komende jaren maakt het lastig daar beleid op te voeren. Ik weet dat het Zorginstituut er hard voor knokt om de subsidiepot te verhogen en ik hoop dat het daarin slaagt. Omwille van 'onze' kinderen, jongeren en volwassenen, die anders nergens anders terecht kunnen.”